

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

30 אפריל 2019

תלה"מ 19-02-49688 פ. נ' פ.

לפני כבוד השופט ארז שני

התובע/הנתבע/המבקש: נ. פ.

נגד

הנתבעת/התובעת/המשיבה: ל. פ.

נוכחים:

התובע/הנתבע/המבקש וב"כ - עו"ד צבי זף
הנתבעת/התובעת/המשיבה וב"כ - עו"ד יפעת שרון-הדס

החלטה

עניינם של הצדדים הנוגע לבתם, כבת...., הובא אלי בשעתו כשופט מוקד שעה שלא יתכן עוד עורר כי הקטינה, להבדיל מאחיה, מתנכרת לאמה וכי אנו נמצאים במצב של ניכור הורי.

אגב דיונים קודמים הגיעו ההורים למסקנה כי ימשיכו בטיפול אצל המטפל, מר נעם ישראלי על-מנת להכחיד את התופעה.

אף שהתיק על-פי הנוהל הקיים נותב למוטב המטפל, בחר המותב המטפל ולטעמי בצדק, להשיב אלי את התיק לדיונים נוספים בשאלת הניכור, זאת כנובע מהודעתו של המטפל מיום 11.04.2019 הסרוקה בתיק.

בסעיף 9 להודעתו בת 10 הסעיפים של המומחה, כותב הוא: **"אני לא סבור שיש ניכור הורי מצד האב ומאידך אין נסיבות שמצדיקות (מצד הקטינה) סרבנות קשר כלפי האם, ככל הנראה תהליך טיפולי שיענה על פגיעה רגשית יכול לעזור"**.

בהודעתו מתאר המומחה למעשה מצב בו הסרבנות נובעת כיום בעטיה של הקטינה.

אין עורר שהוראותיי לצדדים בדיון הקודם היו שיש לחדש את הקשר בין הקטינה לבין אמה, גם מבלי לקבוע מסמרות לתדירות והיקף הקשר. חודש וחצי חלפו והעניין לא התקדם אלא כדי מצב בו הקטינה קובעת למומחה ולהוריה שהיא לא תראה את אמה.

במדד הזמן מול התוצאה אפיק זה, בעיניי, הוא בבחינת כזה שנכשל.

כותב המומחה כי טיפול רגשי יכול לעזור.
ריבים ומדון מקצועיים לי עם תפיסתו של המומחה.

בניכור הורי אין המון זמן "להמר" על טיפול רגשי ארוך שאולי יעזור ואולי לא יעזור. המגרעת המרכזית של הקונספט של "שב ואל תעשה" היא למעשה בהמשך ה"שידור" לקטינה כי היא "כל יכולה", רק על פיה יישק דבר והמבוגרים לא יגידו לה עם מי להיפגש ועם מי לא.

אין עוד מחלוקת היום כי ניכור הורי אינו עולה בקנה אחד עם טובתו של קטין במובן הרחב של הדברים ואם במקרים בהם הורה הוא מנכר נתפס הדבר כהתעללות בקטין – אזי, גם ניכור של קטין בהחלטתו העצמית אינה יכולה לעלות בקנה אחד עם טובתו.

אמרתי בעבר ואומר שוב, כי ניכור הורי בלא סיבה מוצדקת וכך קובע אף המומחה במפורש, הוא מעשה בלתי חוקי ולא ניתן "לרפא" אי חוקיות בחוסר מעש או בשליחת אי מי לטיפול רגשי עד אשר תונצח אי החוקיות או ברצונה הטוב של הקטינה, תיפסק.

למעשה, בית המשפט אינו יכול לומר לצדדים המבקשים לממש את הזכויות הטבעיות של הקטין ושל האם להיות בקשר, כי הוא מעדיף לדבוק בהליך שתוצאתו רחוקה מלהיות ודאית ואני מאמין לבאת כוח האם כשאומרת, כעולה אף מחוות הדעת, שהמטפל אינו מאמין באכיפת החובה לקיים קשר עם שני ההורים.

בתי המשפט העוסקים בבעיה מסוימת אמנם עוסקים בבעיה הפרטנית המונחת בפניהם בלבד, אך אל להם לשכוח כי למעשה מיישמים הם אף מדיניות משפטית וציבורית שמטרתה לשדר מסר גם לאחרים.

במילים אחרות, המסר הוא שבתי המשפט לא ישלימו עם ניכור הורי, בין אם זה במקורו ממי מההורים ובין אם מדובר ברעיון עצמי של הקטין שהלך והתפתח, בוודאי לא כאשר מדובר בקטינה בת

רעיונו של המומחה בדבר טיפול רגשי הוא מצוין, כאשר נוצר איזשהו קשר והקטין מבין שאין הוא "בן חורין" להחליט "להתגרש" ממי מהוריו.

כאשר נפסקת תחושת ה"כל יכול" יש אכן מקום לטיפול, לקשר שתחילה יהא אולי לא בתדירות גבוהה כדי לפגוש גם את צרכיו ומצוקותיו של הקטין, אך לא ייתכן שאי החוקיות תטופל ב"הימור" על טיפול רגשי.

הואיל וכך אני מפנה את הצדדים לדוקטור ענבל קיברסון ומורה לה לפעול לחידוש הקשר שבין הקטינה לבין אמה ובכל אמצעי מקצועי שתמצא לנכון.
מבוקשת חוות דעת על התקדמות ההליך תוך 30 ימים מהיום.

הוצאות דוקטור קיברסון ייפרעו על-ידי הצדדים בחלקים שווים.

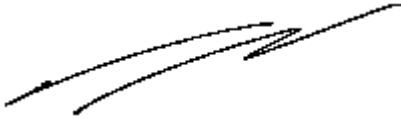
שטוחה בקשתי לאב לשוחח עם הקטינה, בין בעצמו ובין בלויית איש מקצוע ככל שימצא לטוב ולנכון, להסביר לה שאין בדעתי להשלים עם מצב בו תחליט היא עצמה שלא להיות בקשר עם האם או תביע סרבנות בלא צידוק ממשי, להבדיל מדברים של מה בכך לסרבנות זו. דבריה של הקטינה כבר נשקלו ונראו כבלתי מצדיקים את ההתנהלות, אשר מגיעה לניכור הורי.

מאליו ברור שאין בהחלטתי זו כדי לפגוע בהמשך ניהול תיקי הצדדים אצל המותב המטפל.

אני מתיר פרסום החלטה זו, ללא פרט מזהה כלשהו אודות הצדדים.

<00>

ניתנה והודעה היום כ"ה ניסן תשע"ט, 30/04/2019 במעמד הנוכחים.

ארז שני, שופט